

Sygn. akt III S 198/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Tomasz Pawlik

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SO Marcin Rak

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2017 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy ze skargi A. R.

z udziałem Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Rudzie Śląskiej pod sygn. akt I Ns 1483/14

postanawia:

1. **stwierdzić, że w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej, pod sygnaturą I Ns 1483/14 nastąpiła przewlekłość postępowania;**
2. **przyznać skarżącej od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej kwotę 4.000 (cztery tysiące złotych);**
3. **oddalić skargę w pozostałym zakresie;**
4. **zwrócić skarżącej kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem opłaty od skargi.**

SSO Marcin Rak SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III S 198/17

UZASADNIENIE

Skarżąca A. R. wniosła skargę na naruszenie jej prawa do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy zarejestrowanej przez Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej pod sygnaturą I Ns 1483/14, żądając stwierdzenia wystąpienia w niej przewlekłości postępowania, przyznania jej od Skarbu Państwa kwoty 6 000 zł oraz zwrotu kosztów sądowych.

Uzasadniając skargę twierdziła, że ponad rok czekała na sporządzenie opinii w sprawie. Przerwy między rozprawami trwały ponad 15 miesięcy. Pomimo wycofania wniosku o sprawdzenie konta holenderskiego, Sąd odracza terminy rozpraw z uwagi na brak odpowiedzi banku holenderskiego.

Udział w sprawie zgłosił **Skarb Państwa – Prezes Sądu Rejonowego w R.**, który wnosił o oddalenie skargi. Opisując przebieg czynności podjętych w sprawie wskazał, iż powodem braku wydania postanowienia są przeszkody obiektywne, niezależne od Sądu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Wniosek skarżącej o podział majątku wspólnego wpłynął do Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej w dniu 13 08 2014r.

Od czasu zarejestrowania sprawy upłynął okres ponad 3 lat.

W toku jej rozpoznawania przez Sąd Rejonowy podejmowano w niej następujące czynności:

Po zakończeniu czynności związanych z dekretacją pozwu akta sprawy zostały przedłożone sędziemu referentowi w dniu 21 08 2013r., który w dniu 27 08 2014r. wyznaczył termin rozprawy na dzień 27 11 2014r.

Z powodu nieprawidłowego zawiadomienia o terminie uczestnika postępowania rozprawę odroczone na dzień 12 03 2015r.

Na kolejnym posiedzeniu rozprawy Sąd dopuścił dowody z dokumentów oraz z informacyjnego przesłuchania stron, ograniczając je do przesłuchania wnioskodawczyni. Celem przeprowadzenia opinii z biegłego rozprawę odroczone z terminem na dzień 25 05 2015r.

Uwzględniając prośbę biegłej, zarządzeniem z dnia 15 04 2015r. przedłużono jej termin do sporządzenia opinii do dnia 30 05 2015r., a następnie zniesiono termin rozprawy, o czym poinformowano strony. Termin przedłużono ponownie na wniosek biegłej do dnia 30 07 2015r., a następnie do dnia 15 08 2015r.

Opinia wpłynęła 19 08 2015r.

Zgodnie z zarządzeniem z dnia 24 08 2015r. odpis opinii doręczono stronom, ze zobowiązaniem do ustosunkowania się do niej.

W dniu 1 10 2015r. wpłynęły zastrzeżenia wnioskodawczyni do opinii.

Zarządzeniem z dnia 30 11 2015r. (po upływie prawie 3 miesięcy od wpływu pisma) akta nakazano przesłać biegłej celem ustosunkowania się do zarzutów wnioskodawczyni. Zarządzenie wykonano po upływie kolejnego miesiąca.

W dniu 9 02 2016r. wpłynęła uzupełniająca opinia.

Zgodnie z zarządzeniem z dnia 12 02 2016r. odpis opinii uzupełniającej doręczono stronom, ze zobowiązaniem do ustosunkowania się do niej.

Po upływie kolejnych 2 miesięcy zarządzeniem z dnia 25 04 2016r. wyznaczono termin rozprawy na dzień 20 06 2016r.

Na terminie rozprawy Sąd określił pełnomocnikowi uczestnikowi postępowania termin 14 dni do zajęcia ostatecznego stanowiska w sprawie i odroczył rozprawę na dzień 5 09 2016r.

Rozprawa została odroczone celem przesłuchania stron i wykonania zobowiązania pełnomocnika wnioskodawczyni do przedłożenia wyliczenia wysokości środków znajdujących się na koncie holenderskim.

Na rozprawie w dniu 3 11 2016r. postanowiono zobowiązać pełnomocnika uczestnika do wskazania numeru konta, adresu i nazwy banku, w którym uczestnika miał zgromadzone środki pieniężne i termin odroczone na dzień 23 01 2017r.,

na którym przesłuchano świadka oraz strony. Celem oczekiwania na udzielenie informacji przez brak holenderski rozprawę odroczone na dzień 27 03 2017r.

Pomimo cofnięcia wniosku, Sąd dwukrotnie odracza termin rozprawy (z dnia 27 03 2017r. i 11 05 2017r.,) celem oczekiwania na informację z banku holenderskiego, by ponownie w dniu 19 07 2017r. zwrócić się do banku w Holandii.

W celu rozpoznania sprawy wyznaczono aż **11 posiedzeń rozprawy**, pomiędzy którymi występowały wielomiesięczne odstępy czasu.

Pierwszy termin posiedzenia został odroczony na skutek skierowania zawiadomienia o terminie rozprawy na błędny adres uczestnika postępowania, co skutkowało opóźnieniem w jej rozpoznaniu o prawie 4 miesiące. Termin z dnia 20 06 2016r. został odroczony celem zajęcia przez uczestnika postępowania stanowiska, co nie znajdowało uzasadnienia przy uwzględnieniu czasu trwania postępowania. Odraczanie kolejnych trzech posiedzeń (z dnia 23 01 2017r., 27 03 2017r., 11 05 2017r.) wobec oczekiwania na odpowiedź z banku holenderskiego, wobec cofnięcia wniosku i przy braku podjęcia działań ponaglących doprowadziło do kolejnego opóźnienia. Także w toku rozpoznania sprawy doszło do zbyt długiego przeprowadzania dowodu z opinii biegłej oraz nie podjęto wobec biegłej wszystkich niezbędnych czynności dyscyplinujących ją w terminowym sporządzeniu opinii (dowód z opinii biegłej dopuszczono w dniu 12 03 2015r., trzykrotnie przedłużano jej termin do sporządzenia opinii, która ostatecznie wpłynęła w dniu 19 08 2015r. – po upływie 5 miesięcy). Ponadto zastrzeżenia do niej zostały wpłynęły w dniu 1 10 2015r., a akta przekazano biegłej po upływie kolejnych 3 miesięcy.

Przy rozpoznaniu sprawy nie dochowano zatem zasady koncentracji czynności postępowania, co w konsekwencji doprowadziło do jej długoletniego rozpoznawania, przez co wystąpiła w niej przewlekłość postępowania w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 06 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. nr 179, poz. 1843, z późniejszymi zmianami).

Doszło do niej w sprawie o podział majątku wspólnego i znacznie opóźniło możliwości uzyskania przez skarżącą należytą jej część w tym majątku.

Dlatego uwzględniając wskazane powyżej okoliczności, uznać należy, że przyznana kwota 4.000zł stanowi wystarczającą rekompensatę i w tej części jej żądanie przyznania jej od Skarbu Państwa -przewidzianej w regulacji art. 12 ust. 4 powyższej ustawy- odpowiedniej sumy pieniężnej było uzasadnione, a w pozostałym zakresie jako bezzasadne należało je oddalić.

Uiszczoną opłatę od skargi zwrócono skarżącej na mocy regulacji art. 17 ust. 3 powyższej ustawy.

Reasumując skarga skarżącej na naruszenie jej prawa do rozpoznania w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy zarejestrowanej w Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach pod sygn. akt I Ns 1593/09 jest co do zasady uzasadniona i dlatego przy zastosowaniu wskazanych powyżej regulacji prawnych orzeczono jak w sentencji.

SSO Marcin Rak SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek